

Sözlerim

– kul mehmet · 03 Mart 2016

Yaşadığımız hayatta var oluşu, hayatta kavga etmeden birbirimizi candan severek kazanabiliriz ve hayatın peşinden gülümseyerek gidebiliriz, bundan gayrisi yaşadığımız hayatı mutluluğu sevinci yarınlarımızı yok ederek bitirmektir. Doğuştan bize verilen ağlama ise gülümsemenin güzelliğini göstermek içindir.

Hayatın gülümseyerek yaşamamız için verdiği cevapları dinlememek ona uyum sağlamamak sonucunda, yıkımı ve hezimetini yaşamak kaçınılmaz oluyor. Hayat âlem ile bize huzurun şarkısını kardeşliğin birlikteliğinin enfes tadına doyum olmaz melodisini mırıldanırken, biz şeytanın kulak tırmalayan iğrenç melodi olmayan melodisini dinlersek, her zaman kaybetmeye mahkûm oluruz.

Hayat bize yaşarken yaşantımızda her an bir boşluk bırakır ve bunu bizim birbirimizi severek gülümseyerek içini doldurmamızın ister. Oysa biz bunu yanlış anlayarak, kendi çıkar ve arzularımız ile doldurmaya çalışarak hem kendi dünyamızı, hem de diğer insanların dünyasını yıkarak mutlu olacağımızı sanıyoruz. Ömrümüzün son anına kadar bize alay ederek gülen, kendi ellerimizle ördüğümüz sahte mutluluklarla, kendimizi yok eden uçurumlara atarak güldüğümüzü mutlu olduğumuzu sanıyoruz!

Hayat bize binlerce çıkış kapısı açarken, biz onları beğenmeyerek hatta o kapıdan içeriye girip, içinde ne olduğuna bakmayarak, ne var ne yok içinde bilmeden, kapısını kendi egomuzun baskısı benliğimizin şımarık egosu hatta hissettirmeden yıkımı ile kapatarak, hep çıkmaz sokaklarda çıkmazı yaşıyoruz. Bu nedenle bizim için başarı diye bir kazanımımız olmamakla birlikte, başkalarının başarılarına imrenerek hatta kıskanarak bakarken, bizi başarıya götürmeyen ne olduğunu bildiğimiz halde salaklığımızla, bilmemenin ekseninde kendimizi her şeyi bilen görerek, suçu kadere yüklemenin saçmalığını yaşıyoruz.

Gün gibi aşikâr olan gerçekleri, nedense bitmek tükenmeyen cahilliğimizle, ak olana kara, kara olana ak, haksız olanı hak diye görme bilme saçmalığı ile gönüllerimizi edepsizce yıkarak, birbiri ile çelişki ve saçmalık dolu acıları yaşayarak, hem güveni kaybediyoruz hem de saçma kavgalar birbirimizden kuşkular duymanın saçmalığı ile insanlığımızı yitirerek, bizi yıkmaya çalışan düşmanın zalimin eline bizi yıkacağı kapıyı açmış bulunuyoruz.

Mehmet Aluç-Kul Mehmet-